

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2022. gada 1. decembrī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – 4. panta 4. punkta otrā daļa – Nodokļa maksājumi – Dalībvalstu iespējas par vienu nodokļa maksājumu ("PVN grupu") atzīt vairākas juridiski patstāvīgas, bet finanšu, saimnieciskās un organizatoriskās ziņās savstarpēji cieši saistītas personas – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru PVN grupu pārstāvošais tās dalībnieks ir uzskatāms par viengabala nodokļa maksājumu šajā grupā – PVN grupas dalībnieku savstarpējās darbības – 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Pakalpojumu sniegšana bez atlīdzības – Jādziens "ar saimniecisko darbību nesaistīta darbība"

Lietā C-269/20

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) iesniegusi ar 2020. gada 7. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēta 2020. gada 18. jūnijā, tiesvedībā

Finanzamt T

pret

S,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši P. Dž. Švērebs [*P. G. Xuereb*] (referents), T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], A. Kumins [*A. Kumin*] un I. Ziemeļe,

ģenerālvokāle: L. Medina,

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemotvārā rakstveida procesā,

ģemotvārā apsvērumus, ko snieguši:

- Vācijas valdības vārdā – J. Möller un S. Heimerl, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – A. Armenia un R. Pethke, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāles secinājumus 2022. gada 27. janvārā tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt 4. panta 4. punktu un 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu Padomes Sestajā direktīvā 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to,

k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “Sest? direkt?va”).

2 Šis l?gums ir iesniegts saist?b? ar tiesved?bu starp *Finanzamt T* (T finanšu p?rvalde, V?cija; turpm?k tekst? – “nodok?u iest?de”) un nodibin?jumu S, kas ir publisko ties?bu subjekts, par pievienot?s v?rt?bas nodok?a (PVN) piem?rošanu šim nodibin?jumam par 2005. taks?cijas gadu.

Atbilstoš?s ties?bu normas

Savien?bas ties?bas

3 Sest? direkt?va tika atcelta un aizst?ta ar Padomes Direkt?vu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu (OV 2006, L 347, 1. lpp.), kas ir sp?k? kopš 2007. gada 1. janv?ra. Tom?r, ?emot v?r? laiku, kur? past?v?ja pamatliet? apl?kojamie faktiskie apst?k?i, tai joproj?m ir piem?rojama Sest? direkt?va.

4 Sest?s direkt?vas 2. pant? bija noteikts:

“[PVN] j?maks?:

1. Par pre?u pieg?di vai pakalpojumu sniegšanu, ko par atl?dz?bu attiec?g?s valsts teritorij? veicis nodok?u maks?t?js, kas k? t?ds r?kojas.

[..]”

5 Š?s direkt?vas 4. pant? bija paredz?ts:

“1. “Nodok?a maks?t?js” noz?m? visas personas, kas patst?v?gi jebkur? viet? veic jebkuru 2. punkt? nor?d?tu saimniecisku darb?bu neatkar?gi no š?s darb?bas m?r?a un rezult?ta.

[..]

4. V?rda “patst?v?gi” lietojums 1. punkt? atbr?vo no nodok?a nodarbin?tas un citas personas, cikt?l t?s ar darba dev?ju saista darba l?gums vai jebk?das citas juridiskas saites, kas rada darba dev?ja un darba ??m?ja attiec?bas saist?b? ar darba apst?k?iem, atalgojumu un darba dev?ja atbild?bu.

Iev?rojot 29. pant? paredz?to konsult?ciju k?rt?bu, katra dal?bvalsts par atseviš?iem nodok?a maks?t?jiem var uzl?kot personas, kuras re?istr?tas š?s valsts teritorij? un kuras, juridiski b?damas patst?v?gas, ir cieši saist?tas cita ar citu finansi?l?m, saimniecisk?m un organizatorisk?m sait?m.

5. Valstis, re?ion?l?s un viet?j?s p?rvaldes iest?des, k? ar? citus publisko ties?bu subjektus neuzskata par nodok?a maks?t?jiem attiec?b? uz darb?b?m vai dar?jumiem, kuros t?s iesaist?s k? valsts iest?des, pat ja t?s šo darb?bu vai dar?jumu sakar? iev?c nodok?us, iemaksas, ziedojumus vai maks?jumu.

Tom?r, iesaistoties š?d?s darb?b?s vai dar?jumos, t?s uzskata par nodok?a maks?t?jiem attiec?b? uz min?taj?m darb?b?m vai dar?jumiem, ja to uzl?košana par person?m, kas nav nodok?u maks?t?ji, rad?tu noz?m?gus konkurences trauc?jumus.

Katr? zi?? š?s iest?des uzskata par nodok?a maks?t?jiem attiec?b? uz D pielikum? uzskait?taj?m

darb?b?m, ja t?s neveic tikniec?g? apjom?, ka ir nenoz?m?gas.

Dal?bvalstis var uzskat?t t?s šo organiz?ciju darb?bas, kuras atbr?votas no nodok?iem saska?? ar 13. vai 28. pantu, par darb?b?m, kur?s t?s iesaist?s k? valsts iest?des.”

6 Saska?? ar min?t?s direkt?vas 6. panta 2. punktu:

“Turpm?k min?to uzskata par pakalpojumu sniegšanu par samaksu:

a) gad?jumu, kad nodok?a maks?t?js sav?m vai t? person?la priv?taj?m vajadz?b?m lieto preces, kas veido uz??m?jdarb?bas akt?vu da?u, vai, plaš?k? noz?m?, citiem m?r?iem nek? savai uz??m?jdarb?bai, ja [PVN] š?m prec?m ir piln?gi vai da??ji atskait?ms;

b) pakalpojumu sniegšanu, ko bez maksas veic nodok?a maks?t?js sav?m vai sava person?la priv?t?m vajadz?b?m vai, plaš?k? noz?m?, citiem m?r?iem nek? savas uz??m?jdarb?bas vajadz?b?m.

Dal?bvalstis var atk?pties no š? punkta noteikumiem, ja vien š?da atk?pe neizraisa konkurences novirzes.”

7 T?s pašas direkt?vas 17. panta 2. punkt? bija noteikts:

“Ja preces un pakalpojumus nodok?a maks?t?js izmanto ar nodokli apliekamiem dar?jumiem, vi?am ir ties?bas atskait?t no nodok?a, kurš vi?am j?maks?:

a) [PVN], kas maks?jams vai samaks?ts par prec?m vai pakalpojumiem, kurus vi?am jau pieg?d?jis vai sniedzis vai v?l pieg?d?s vai sniegs cits nodok?a maks?t?js;

[..].”

V?cijas ties?bu akti

8 *Umsatzsteuergesetz* (Pievienot?s v?rt?bas nodok?a likums; turpm?k tekst? – “*UStG*”) 2. panta 2. punkts redakcij?, kas piem?rojama pamatliet?, ir formul?ts š?di:

“Komercdarb?ba vai profesion?l? darb?ba nenotiek patst?v?gi,

[..]

2. ja, ?emot v?r? faktiskos apst?k?us kopum?, juridisk? persona finanšu, saimniecisk? un organizatorisk? zi?? ir integr?ta galven? uz??muma uz??mum? (nodok?a maks?t?ju grupa [*Organschaft*]). Regul?jums par nodok?a maks?t?ju grupu attiecas tikai uz valst? esošo uz??muma sast?vda?u savstarp?jiem dar?jumiem. Š?s uz??muma sast?vda?as ir uzskat?mas par vienu uz??mumu. [..]

[..].”

9 *UStG* 3. panta 9.a punkt? ir noteikts:

“Pakalpojumu sniegšanai par samaksu ir piel?dzin?mi š?di dar?jumi:

1. gad?jums, kad uz??m?js prec?, kura veido uz??m?jdarb?bas akt?vu da?u un par kuru PVN priekšnodoklis ir piln?gi vai da??ji atskait?ms, izmanto ar saimniecisko darb?bu nesaist?tas darb?bas vajadz?b?m vai sava person?la person?g?m vajadz?b?m; iz??mums ir gad?jums, ja samaks?t? priekšnodok?a atskait?šana uz 15. panta 1.b punkta pamata ir izsl?gta vai

priekšnodokļa atskaitīšana ir jākorrigē uz 15.a panta 6.a punkta pamata, ja vien runa nav par mazapjoma dāvanām;

2. citāda pakalpojumu sniegšana, ko uzņēmums veic bez maksas, ar saimniecisko darbību nesaistītas darbības vajadzībām vai sava personāla personīgām vajadzībām, ja vien runa nav par mazapjoma dāvanām.”

10 *Abgabenordnung* (Nodokļu kodekss; turpmāk tekstā – “AO”) 73. panta redakcijā, kas piemērojama pamatlīmeņa, ir noteikts:

“Nodokļa maksātāju grupā ietilpst šā sabiedrība ir atbildīga par tiem galvenā uzņēmuma nodokļiem, kuriem nozīmīga ir nodokļa maksātāju grupa, kurā tie abi ietilpst. [..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11 Vācijas reģistrētais nodibinājums S ir publisko tiesību subjekts; tas ir galvenais uzņēmums [nodokļa maksātāju grupā, kurā ietilpst] arī universitātes medicīnas fakultāte un *U GmbH*. Tas ir PVN maksātāja attiecībā uz pakalpojumiem, ko tas sniedz par atlīdzību, savukārt attiecībā uz darbībām, kuras tas veic valsts iestādes statusā, tas nav uzskatāms par nodokļa maksātāju.

12 Pamatlīmeņa aplūkojamajā taksācijas gadā *U GmbH* sniedza S uzkopšanas, higiēnas un veāsmas mazgāšanas pakalpojumus un pacientu pārvadāšanas pakalpojumus. Konkrēti, uzkopšanas pakalpojumi tiek sniegti S telpās, proti, visā tās kompleksā, ko aizņem universitātes medicīnas fakultāte, kurā papildus pacientu telpām ir gaiteņi un operāciju zāles, auditorijas un laboratorijas.

13 Kā liecina iesniedzējtiesas sniegtie paskaidrojumi, pašas slimnīcas telpas, ciktāl tās paredzētas pacientu aprūpei, ietilpst S īstenotās saimnieciskās darbības jomā, par kuru tam esot jāmaksā PVN. Savukārt auditorijas, laboratorijas un citas telpas tiek izmantotas studentu apmācībai, kas ietilpstot šā nodibinājuma veikto valsts iestādes funkciju jomā, saistībā ar kuru tas neesot uzskatāms par šā nodokļa maksātāju. Aplūkojamā tās kompleksa platības dēļ, kurā uzkopšanas pakalpojumi tika sniegti tam kā pārdarbojamā veicošai iestādei, veidoja 7,6 % no minētā tās kompleksa kopplatības. Par pakalpojumiem, ko *U GmbH* bija sniegusi S, tās esot saņēmusi atlīdzību 76 085,48 EUR.

14 Koriģējot nodokļa aprēķinu par aplūkamo taksācijas gadu, ko nodokļu iestāde attiecībā uz S sagatavoja pēc pārbaudes, tās pauda uzskatu, ka šā nodibinājuma darbības virzieni veido vienu kopīgu uzņēmumu, par kuru esot jāpasagatavo viena kopīga PVN deklarācija, un ka līdz ar to esot jāpasagatavo tikai viens nodokļa aprēķins.

15 Nodokļu iestāde pauda uzskatu, ka uzkopšanas pakalpojumi, ko *U GmbH* sniedza S saistībā ar pārdarbojamā darbību valsts iestādes statusā, tam esot sniegti šo juridisko personu izveidotajai PVN grupai (*Organschaft*) *UStG* 2. panta 2. punkta 2. apakšpunkta izpratnē, ar kuru Vācijas tiesību sistēmā Sestās direktīvas 4. panta 4. punkta otrajā daļā paredzēto iespēja atzīt, ka juridiski patstāvīgas, bet finanšu, saimnieciskās un organizatoriskās ziņās savstarpēji cieši saistītas personas veido vienu nodokļa maksātāju.

16 Tātad ar šiem uzkopšanas pakalpojumiem esot atbalstīta darbība, kas nav tās uzņēmējdarbība, un S gadījumā tādējādi esot notikusi “pakalpojumu sniegšana bez atlīdzības” atbilstoši *UStG* 3. panta 9.a punkta 2. apakšpunktam kopsakarā ar Sestās direktīvas 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

17 Šajā ziņā nodokļu iestāde, ņemot vērā, ka platības dēļ, kas tiek izmantota S darbībai

valsts iestādes statusā, veido 7,6 % no aplūkojamā tīkuma kompleksa kopplatības, atzina, ka darbībā valsts iestādes statusā izmantojamo platību uzkopšanas, ko veica *U?GmbH*, izmaksas ir 5782,50 EUR. Pēc 525,66 EUR apmēra novērtēta peļņas uzcenojuma atemšanas nodokļa iestāde ar nodokli apliekamo summu attiecībā uz “pakalpojumu sniegšanu bez atlīdzības” noteica 5257 EUR apmēra un tādējādi pievienotās vērtības nodokli palielināja par 841,12 EUR.

18 Šo koriģējošo nodokļa aprēķinu apstrīdēja administratīvā kārta, bet pēc tam iesniedza pieteikumu attiecībā *Finanzgericht* (Finanšu tiesa, Vācijas). Minētā tiesa šo pieteikumu apmierināja, bērtībā apgalvojot, ka galvenais uzņēmums S un integrētā sabiedrība *U?GmbH* veido vienu PVN grupu (*Organschaft*). Šī PVN grupa esot aptvērusi arī to S darbību, ko šis galvenais uzņēmums veicis valsts iestādes statusā. Turklāt minētā tiesa norādīja, ka neesot izpildīti nosacījumi kvalificēšanai par “pakalpojumu sniegšanu bez atlīdzības” *UStG* 3. panta 9.a punkta 2. apakšpunkta izpratnē.

19 Nodokļu iestāde par šo spriedumu iesniedza *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācijas) kasācijas sākumā.

20 Iesniedzātāja vispirms uzsver, ka saskaņā ar *UStG* 2. panta 2. punkta 2. apakšpunkta pirmo teikumu sabiedrība, kas integrēta juridiski patstāvīgu, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītu personu grupas (turpmāk tekstā – “PVN grupa”) galvenajā uzņēmumā, nav uzskatāma par tādā, kas savu saimniecisko darbību veic patstāvīgi. Šai integrētajai sabiedrībai, to aplūkojot atsevišķi, vajadzētu būt PVN maksātājai, bet īstenībā, ņemot vērā tās saistību ar galveno uzņēmumu finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā, tā būtu uzskatāma par tādā darbinieku. Tas ietekmētu tās darījumu gan ar trešām personām, gan ar minēto galveno uzņēmumu.

21 Iesniedzātāja, pirmkārt, attiecībā uz darījumiem, ko kāda integrēta sabiedrība veic ar trešām personām, precīzāk, ka prasības par to, ka tajos ir nepieciešams viens vienīgs nodokļa maksātājs Sestās direktīvas 4. panta 4. punkta otrās daļas izpratnē, esot garantētas arī tad, ja nodokļa maksātājs ir nevis integrētā sabiedrība, bet gan PVN grupas galvenais uzņēmums. Tātad pēdējām minētajām esot jāmaksā PVN ne tikai par saviem darījumiem, bet arī par darījumiem, kurus integrētā sabiedrība veikusi ar trešām personām. Līdz ar to šajā gadījumā S šis nodoklis esot jāmaksā par darījumiem, kurus *U?GmbH* veikusi ar trešām personām.

22 Otrkārt, attiecībā uz darījumiem, kas veikti starp PVN grupā ietilpstošu sabiedrību un tās galveno uzņēmumu, esot uzskatāms, ka tie ir veikti viena un tā paša nodokļa maksātāja ietvaros un ka līdz ar to tie neietilpst PVN piemērošanas jomā. Šajā gadījumā uzkopšanas pakalpojumi, kurus *U?GmbH* sniedzis S, esot uzskatāmi par tādām savstarpējiem darījumiem.

23 ņemot vērā iepriekš izklāstīto, iesniedzātāja vēlas noskaidrot, vai tas, ka dalībvalstīm ir Sestās direktīvas 4. panta 4. punkta otrajā daļā paredzētā iespēja izraudzēt kādas PVN grupas vienīgo nodokļa maksātāju, ir jāinterpretē vai nu tādējādi, ka par nodokļa maksātāju ir uzskatāms šīs grupas dalībnieks, kuram PVN būtu jāmaksā par visiem darījumiem, ko veic pārējās minētās grupas dalībnieki (“atbildes priekšlikuma A variants”), vai arī tādējādi, ka par nodokļa maksātāju ir uzskatāma pati PVN grupa, kas nošķirama no tās dalībniekiem. Šajā otrajā konfigurācijā šī grupa esot uzskatāma par fiktīvu vienību, kas izveidota speciāli PVN piemērošanas vajadzībām (“atbildes priekšlikuma B variants”).

24 Iesniedzātāja norāda: atbildes priekšlikuma A variants atbilstu vairākus gadu desmitus uzkrātajai *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa) judikatūrai, tomēr vēl būtu nepieciešams, lai Tiesa sniegtu papildu skaidrojumu, piemēram, attiecībā uz atziņām 2014. gada 17. septembra spriedumā *Skandia America (USA), filial Sverige* (C-7/13, EU:C:2014:2225, 28. un 29. punkts), par jautājumu, vai Sestās direktīvas 4. panta 4. punkta otro daļu var interpretēt tādējādi, ka ar to

dalībvalsts ir pilnvarota par vienīgo nodokļa maksātāju atzīt nevis pašu PVN grupu, bet gan šīs grupas dalībnieku, proti, tās galveno uzņēmumu.

25 Šajā ziņā iesniedzējtiesa uzskata, ka ar *UStG* 2. panta 2. punkta 2. apakšpunkta pirmo teikumu, ciktāl tajā PVN samaksa ir koncentrēta pie viena no grupas dalībniekiem, tiek panākta PVN tiesību normu piemērošanas vienkāršošana, tādējādi sniedzot atbildi uz Sestās direktivas 4. panta 4. punkta otrajā daļā izvirzīto mērķi “administratīvā vienkāršošana”.

26 Minētā tiesa arī norāda, ka turpretim nekādu administratīvu vienkāršošanu nevar panākt ar pieeju, saskaņā ar kuru būtu jārada patstāvīga PVN grupa “fiktīvas vienas” nozīmē.

27 Turklāt 2008. gada 22. maija spriedumu *Ampliscientifica* un *Amplifin* (C-162/07, EU:C:2008:301, 19. punkts), 2013. gada 9. aprīļa spriedumu Komisija/rija (C-85/11, EU:C:2013:217, 40. un 48. punkts), kā arī 2014. gada 17. septembra spriedumu *Skandia America (USA), filial Sverige* (C-7/13, EU:C:2014:2225, 28., 29., 35. un 37. punkts) nevar interpretēt tādējādi, ka dalībvalstij būtu liegts par kādas PVN grupas vienīgo nodokļa maksātāju izraudzīt reprezentatīvu šīs grupas dalībnieku, proti, tās galveno uzņēmumu.

28 Turklāt apstāklis, ka tikai viens no PVN grupas dalībniekiem ir nodokļa maksātājs par visu grupu, neizslēdz pārējo grupas dalībnieku solidāru atbildību. Šajā ziņā AO 73. panta pirmajā teikumā būtu jāparedz tā integrēto sabiedrību solidāra atbildība attiecībā uz minētās grupas galveno uzņēmumu nodokļa saistībām.

29 Minētā tiesa norāda: ja šis sprieduma 23. punktā izvirzītais jautājums tiktu atbildēts, izmantojot šajā 23. punktā ietvertos atbildes priekšlikuma B variantu, tas būtu nozīmējis, ka šajā gadījumā nevar uzskatīt, ka starp galveno uzņēmumu S un integrēto sabiedrību *U GmbH* pastāvētu nodokļa maksātāju grupa. Tādā Sestās direktivas 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošana esot izslēgta, ņemot vērā, ka tad, ja nodokļa maksātāju grupa nepastāvētu, pārdotā minētā sabiedrība būtu uzskatāma par patstāvīgu nodokļa maksātāju, kura sniegusi S pakalpojumus, par kuriem tam būtu jāmaksā PVN uz Sestās direktivas 4. panta 1. punkta pamata.

30 Gadījumā, ja tomēr tiktu atbildēts, izmantojot šis sprieduma 23. punktā ietvertos atbildes priekšlikuma A variantu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot arī to, vai Tiesas judikatūra par Sestās direktivas 6. panta 2. punktu un, konkrētāk, judikatūra, kas nostiprināta ar 2009. gada 12. februāra spriedumu *Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie* (C-515/07, EU:C:2009:88), ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā gadījumā kā pamatlietā aplūkojamais – par tādā juridisko personu kā S, kura īsteno, no vienas puses, saimniecisko darbību, saistībā ar kuru tā ir uzskatāma par PVN maksātāju, un, no otras puses, darbību publiskās varas īstenošanas jomā, saistībā ar kuru tā nav uzskatāma par PVN maksātāju uz šīs direktivas 4. panta 5. punkta pamata, pakalpojumu sniegšana bez atlīdzības saistībā ar attiecīgās juridiskās personas saimniecisko darbību paredz tā tam, lai valsts varas darbības jomu būtu iespējams aplikēt ar nodokli uz minētās direktivas 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta pamata.

31 Tā precīzā – ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts, izmantojot atbildes priekšlikuma A variantu, un līdz ar to *UStG* 2. panta 2. punkta 2. apakšpunkts būtu jāinterpretē tādējādi, ka tas ir saderīgs ar Sesto direktīvu, tam būtu tādā sekas, ka šajā gadījumā atbilstoši šai Vācijas tiesību normai būtu uzskatāms, ka tā savu darbību neveic patstāvīgi, un līdz ar to tā kopā ar galveno uzņēmumu S būtu uzskatāma par vienīgo nodokļa maksātāju. Tādā šis sabiedrība nebūtu sniegusi S pakalpojumus par atlīdzību Sestās direktivas 2. panta 1. punkta izpratnē un minētās sabiedrības darbība būtu uzskatāma par minētajam galvenajam uzņēmumam raksturīgu darbību.

32 Tādā esot jākonstatē, vai ir uzskatāms, ka pārdotājis minētais, izmantojot sava uzņēmuma

resursus – kuros atbilstoši *UStG* 2. panta 2. punkta 2. apakšpunktam un Sest?s direkt?vas 4. panta 4. punkta otrajai da?ai ietilpst ar? *U?GmbH* resursi –, uzkopšanas pakalpojums sniedzis bez atl?dz?bas nol?k?, kas nav saist?ts ar t? saimniecisko darb?bu Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratn?, t?da iemesla d??, ka šie pakalpojumi tiek sniegti saist?b? ar t? darb?bu valsts p?rvaldes iest?des status? k? “ar saimniecisko darb?bu nesaist?tu darb?bu”.

33 Š?dos apst?k?os *Bundesfinanzhof* (Feder?l? finanšu tiesa) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

“1) Vai [Sest?s direkt?vas] 4. panta 4. punkta otraj? da?? dal?bvalst?m pieš?irt? at?auja par vienu nodok?a maks?t?ju uzskat?t personas, kas re?istr?tas attiec?g?s valsts teritorij? un kas, juridiski b?damas patst?v?gas, ir cieši saist?tas cita ar citu finansi?l?m, saimniecisk?m un organizatorisk?m sait?m, ir j?izmanto t?d?j?di,

a) ka par vienu nodok?a maks?t?ju uzskata vienu no š?m person?m, kas ir nodok?a maks?t?ja par visiem šo personu dar?jumiem, vai t?d?j?di,

b) ka uzskat?šana par vienu nodok?a maks?t?ju neizb?gami – un l?dz ar to ar? apzinoties b?tiskus nodok?u zaud?jumus – rad?s PVN grupu, kas ir noš?irta no savstarp?ji cieši saist?t?m person?m un ir ?paši PVN m?r?iem izveidota fikt?va vien?ba?

2) Ja atbilde uz pirm? jaut?juma a) da?u [atbildes priekšlikuma A variants] ir apstiprinoša, vai no Eiropas Savien?bas Tiesas judikat?ras par citiem m?r?iem, nevis uz??m?jdarb?bas vajadz?b?m, [Sest?s direkt?vas] 6. panta 2. punkta izpratn? (spriedums, 2009. gada 12. febru?ris, *Vereniging Noordelijke Land- un Tuinbouw Organisatie*, C?515/07, EU:C:2009:88) izriet, ka nodok?a maks?t?jam,

a) kurš, pirmk?rt, veic saimniecisku darb?bu un t?d?j?di sniedz pakalpojumu par atl?dz?bu [Sest?s direkt?vas] 2. panta 1. punkta izpratn? un

b) kurš, otrk?rt, vienlaikus veic darb?bu, kas tam j?veic k? valsts iest?dei (valsts p?rvaldes darb?ba) un attiec?b? uz kuru tas netiek uzskat?ts par nodok?a maks?t?ju atbilstoši [Sest?s direkt?vas] 4. panta 5. punktam,

pakalpojuma sniegšana bez atl?dz?bas, ja tas sniedz šo pakalpojumu, veicot savu saimniecisko darb?bu, bet sa?em šo pakalpojumu, veicot savu valsts p?rvaldes darb?bu, [Sest?s direkt?vas] 6. panta 2. punkta [...] b) apakšpunkta izpratn? nav j?apliek ar nodokli?”

Par prejudici?lajiem jaut?jumiem

Par pirmo jaut?jumu

34 Ar pirmo jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai Sest?s direkt?vas 4. panta 4. punkta otr? da?a ir j?interpret? t?d?j?di, ka t? nepie?auj dal?bvalstij par vien?go PVN maks?t?ju atz?t nevis pašu PVN grupu, bet gan š?s grupas dal?bnieku, proti, t?s galveno uz??mumu.

35 Ir j?atg?dina, ka saska?? ar Tiesas past?v?go judikat?ru, interpret?jot Savien?bas ties?bu normu, ir j??em v?r? ne tikai t?s teksts, bet ar? konteksts un šo normu ietveroš? tiesisk? regul?juma m?r?i (skat. it ?paši spriedumu, 2022. gada 24. febru?ris, *Airhelp* (Aizst?još? lidojuma kav?šan?s), C?451/20, EU:C:2022:123, 22. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

36 Turkl?t gan no pras?b?m par Savien?bas ties?bu normu vienveid?gu piem?rošanu, gan no vienl?dz?bas principa izriet, ka t?das Savien?bas ties?bu normas teksts, kas neietver nevienu tieši formul?tu atsauci uz dal?bvalstu ties?bu norm?m, kur?s b?tu iesp?jams konstat?t t?s noz?mi un

tvērumu, parasti visā Eiropas Savienībā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2013. gada 25. aprīlis, Komisija/Zviedrija, C-480/10, EU:C:2013:263, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Konkrēti, lai varētu vienveidīgi piemērot Sesto direktīvu, jādziens “cieši saistītas finanšu ziņas” šīs direktīvas 4. panta 4. punkta otrās daļas izpratnē ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi. Lai gan šajā pantā paredzētais regulējums dalībvalstīm ir fakultatīvs, šāda interpretācija ir nepieciešama, lai tās stenošana izvairītos no tā, ka dažādas dalībvalstis šā regulējuma piemērošana notiek atšķirīgi (šajā nozīmā pāc analoģijas skat. spriedumu, 2021. gada 15. aprīlis, *Finanzamt für Körperschaften Berlin*, C-868/19, nav publicēts, EU:C:2021:285, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Šajā saistībā no Sesto direktīvas 4. panta 4. punkta otrās daļas formulējuma izriet, ka tā ļauj ikvienai dalībvalstij par vienu nodokļa maksājumu uzskatīt vairākas personas, kuras atrodas šīs dalībvalsts teritorijā un kuras, gan būdamas juridiski patstāvīgas, tomēr ir savstarpīgi cieši saistītas finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā. Šā panta formulējums nav paredzēti citi nosacījumi tās piemērošanai. Tajā nav paredzēta arī iespēja dalībvalstīm izvirzīt papildu nosacījumus ekonomikas dalībnieku iespējamo izveidot PVN grupu (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2013. gada 25. aprīlis, Komisija/Zviedrija, C-480/10, EU:C:2013:263, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Sesto direktīvas 4. panta 4. punkta otrajā daļā paredzētā režīma stenošana nozīmā, ka valsts tiesiskais regulējums, kas pieņemts, pamatojoties uz šo tiesību normu, atļauj sabiedrības, kas savstarpīgi saistītas finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā, vairs neuzskatīt par atsevišķiem PVN maksājumiem, bet gan tās kopā atzīt par vienu nodokļa maksājumu. Ja dalībvalsts ir piemērojusi minēto tiesību normu, pakaut persona vai personas šīs tiesību normas izpratnē nevar tikt uzskatītas par atsevišķiem nodokļa maksājumiem Sesto direktīvas 4. panta 1. punkta izpratnē (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2008. gada 22. maijs, *Ampliscientifica* un *Amplifin*, C-162/07, EU:C:2008:301, 19. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

40 No tā izriet, ka pielīdzināšana vienam vienam nodokļa maksājam atbilstoši Sesto direktīvas 4. panta 4. punkta otrajai daļai izslēdz to, ka PVN grupas dalībnieki turpinātu atsevišķi iesniegt PVN deklarācijas un savas grupas ietvaros un ārpus tās identificēties kā nodokļa maksātāji, jo tikai viengais nodokļa maksātājs ir tiesīgs iesniegt minētās deklarācijas. Tādā no šīs normas noteikti izriet, ka tad, ja dalībvalsts ir piemērojusi šo tiesību normu, ar valsts tiesisko regulējumu, ar ko transponē direktīvu, ir jānosaka, ka nodokļa maksātājs ir tikai viens un ka grupai tiek piešķirts tikai viens PVN [maksātāja] numurs (spriedums, 2008. gada 22. maijs, *Ampliscientifica* un *Amplifin*, C-162/07, EU:C:2008:301, 19. un 20. punkts).

41 No tā var secināt, ka tādā situācijā trešās personas sniegtie pakalpojumi PVN maksātāju grupas dalībniekam PVN piemērošanas nolūkā ir jāuzskata par tiem, kas sniegti nevis šim grupas dalībniekam, bet gan PVN maksātāju grupai, kur tas ietilpst (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2020. gada 18. novembris, *Kaplan International colleges UK*, C-77/19, EU:C:2020:934, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Attiecībā uz Sesto direktīvas 4. panta 4. punkta otrās daļas kontekstu nedz no šīs normas, nedz no sistēmas, kas izveidota ar šo direktīvu, neizriet, ka šā norma pāc būtībā būtu izņēmums vai ka tā būtu jāinterpretē šauri. Kā izriet no Tiesas judikatūras, nosacījumu par ciešu saikni finanšu ziņā nevar interpretēt šauri (pāc analoģijas attiecībā uz PVN direktīvas 11. pantu skat. spriedumus, 2013. gada 25. aprīlis, Komisija/Zviedrija, C-480/10, EU:C:2013:263, 36. punkts, un 2021. gada 15. aprīlis, *Finanzamt für Körperschaften Berlin*, C-868/19, nav publicēts, EU:C:2021:285, 45. punkts).

43 Attiecībā uz Sestās direktivas 4. panta 4. punkta otrās daļas mērķiem vispirms ir jāatgādina, ka no Komisijas priekšlikuma (COM(73) 950, galīgā redakcija), uz kuru balstījās Sestās direktivas pieņemšana, pamatojuma izriet, ka Savienības likumdevējs, lai vienkāršotu administrāšanu, kā arī apkarotu āunprātīgu izmantošanu, piemēram, viena tirgus dalībnieka sadalīšanu vairākos nodokļa maksātājos, lai katrs varētu izmantot pašu regulējumu, pieņemot šo tiesību normu, vēlējās āut dalībvalstīm nesaistīt nodokļu maksātāja statusu sistemātiski ar jādzienu "patstāvība", kas ir tikai juridiska (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2013. gada 25. aprīlis, Komisija/Zviedrija, C-480/10, EU:C:2013:263, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 15. aprīlis, *Finanzamt für Körperschaften Berlin*, C-868/19, nav publicēts, EU:C:2021:285, 35. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

44 Šajā ziņā, lai gan Sestajā direktīvā lād pat lād brādim, kad stājās spēkā tās 4. panta 4. punkta trešā daļa, kas pieņemta ar Padomes Direktīvu 2006/69/EK (2006. gada 24. jūlijs), ar ko Direktīvu 77/388/EEK groza attiecībā uz dažiem pasākumiem, lai vienkāršotu pievienotās vērtības nodokļa iekasēšanas procedūru un palīdzētu novērst nodokļu nemaksēšanu un izvairīšanos no nodokļu maksēšanas, un ar ko atceļ dažus lēmumus par atkāpēm (OV 2006, L 221, 9. lpp.), nebija iekāutas tieši formulētas normas, ar kurām dalībvalstīm būtu piešķirta iespēja veikt pasākumus, kas nepieciešami cēlāi pret krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksēšanas, šis apstāklis neliedza dalībvalstīm iespēju pirms šīs normas stāšanās spēkā noteikt šādas pasākumus, jo ar Sesto direktīvu tika atzāta un veicināta dalībvalstu cēlā pret krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksēšanas pat tad, ja trākst tieši formulēta Savienības likumdevāja pilnvarojuma (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, *Larentia + Minerva* un *Marenave Schiffahrt*, C-108/14 un C-109/14, EU:C:2015:496, 42. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

45 Tādā, piemērojot Sestās direktivas 4. panta 4. punkta otro daļu, dalībvalstis atbilstoši savai rācības brāvbai var paredzēt konkrētus PVN grupas režāma ierobežojumus – ar nosacājumu, ka tie atbilst šīs direktivas mērķiem novērst āunprātīgu praksi vai rācību vai cānāties ar krāpšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksēšanas (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, *Larentia + Minerva* un *Marenave Schiffahrt*, C-108/14 un C-109/14, EU:C:2015:496, 41. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

46 Šajā gadājumā no iesniedzājtības un Vācijās valdības sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka Vācijās likumdevējs ir izmantojis Sestās direktivas 4. panta 4. punkta otro daļā paredzāto kompetenci, formulādam *UStG* 2. panta 2. punkta 2. apakšpunktu, kurā paredzāta iespējāmāba veidot "nodokļa maksātāju grupas".

47 No šiem pašiem paskaidrojumiem izriet arī tas, ka saskaā ar Vācijās tiesību aktiem PVN grupas galvenais uzāāums gan ir uzskatāms par šīs grupas vienāgo nodokļa maksātāju Sestās direktivas 4. panta 4. punkta otrās daļas izpratnā, tomā AO 73. pantā ir paredzāts, ka nodokļa maksātāju grupā ietilpstošā sabiedrāba ir atbildāga par tiem citu tās dalībnieku, tostarp galvenā uzāāmā, nodokāiem, kuriem nozāmgā ir nodokļa maksātāju grupa, kurā tie ietilpst.

48 Vispirms attiecībā uz jāutājumu, vai Sestās direktivas 4. panta 4. punkta otrā daļā nepieāuj tādu Vācijā pastāvošu praksi, kurā par vienāgo nodokļa maksātāju tiek atzāta nevis pati PVN grupa, bet gan viens tās dalībnieks, proti, tās galvenais uzāāums, ir jāprecizā, ka Tiesa 2008. gada 22. maijā spriedumā *Ampliscientifica* un *Amplifin* (C-162/07, EU:C:2008:301, 19. un 20. punkts) un 2014. gada 17. septembra spriedumā *Skandia America (USA), filial Sverige* (C-7/13, EU:C:2014:2225, 34., 35. un 37. punkts) būtābā gan ir nospriedusi, ka PVN saistābas rodas PVN grupai kā nodokļa maksātājam, tomā, ja vairāki juridiski patstāvāgi PVN grupas dalībnieki kopā ir uzskatāmi par vienu nodokļa maksātāju, ir jābūt vienam pārstāvim, kas attiecābā ar nodokļu iestādam uzāemas atbildābu par šīs PVN grupas saistābmā. Tādu Sestās

direkt?vas 4. panta 4. punkta otr? da?a neietver nevienu normu nedz attiec?b? uz PVN grupu p?rst?voš?s sabiedr?bas izraudz?šanu, nedz par to, k?d? veid? t? k? nodok?a maks?t?js uz?emas š?s grupas saist?bas.

49 Šaj? zi?? un neatkar?gi no iesp?jam?bas paredz?t PVN grupas p?rst?v?bu viena t?s dal?bnieka person? š? sprieduma 43. punkt? min?tie m?r?i var attaisnot to, ka PVN grupas galvenais uz??mums tiek izraudz?ts par vien?go nodok?a maks?t?ju, ja tas sp?j pan?kt, ka t? gribu ?steno p?r?j?s juridisk?s personas, kas ietilpst šaj? grup?, un t?d?j?di tas dod iesp?ju nodrošin?t prec?zu PVN iekas?šanu.

50 Tom?r apst?klis, ka nevis pati PVN grupa, bet gan t?s galvenais uz??mums, kas to p?rst?v, ?steno vien?g? nodok?a maks?t?ja lomu Sest?s direkt?vas 4. panta 4. punkta otr?s da?as izpratn?, nedr?kst b?t saist?ts ar nodok?u [ie??mumu] zaud?šanas risku.

51 No š? iesniedz?jtiesas sniegt? skaidrojuma, kas izkl?st?ts š? sprieduma 28. punkt?, k? ar? no V?cijas vald?bas rakstveida apsv?rumiem izriet, ka tad, ja vien š? galven? uz??muma pien?kums iesniegt deklar?ciju attiecas uz visu š?s grupas dal?bnieku veiktajiem un sa?emtajiem pakalpojumiem un ja no tiem izrietoš?s nodok?u saist?bas aptver visus šos pakalpojumus, tam b?tu t?ds pats izn?kums k? tad, ja pati PVN grupa b?tu š? nodok?a maks?t?js.

52 No šiem paskaidrojumiem izriet ar? – pat ja saska?? ar V?cijas ties?bu aktiem visas saist?bas PVN jom? gulstas uz min?to galveno uz??mumu k? PVN grupas p?rst?vi atbild?gaj?s nodok?u iest?d?s, tom?r š?s iest?des, pamatojoties uz AO 73. pantu, attiec?g? gad?jum? var v?rsties pie p?r?j?m juridiskaj?m person?m, kuras ietilpst min?taj? grup?.

53 ?emot v?r? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, Sest?s direkt?vas 4. panta 4. punkta otr? da?a ir j?interpret? t?d?j?di, ka t? neliedz dal?bvalstij par vien?go PVN maks?t?ju atz?t nevis pašu PVN grupu, bet gan vienu š?s grupas dal?bnieku, proti, t?s galveno uz??mumu, ja vien tas sp?j pan?kt, ka t? gribu ?steno p?r?j?s juridisk?s personas, kuras ietilpst šaj? grup?, un ja vien š?da atz?šana nav saist?ta ar nodok?u [ie??mumu] zaud?šanas risku.

Par otro jaut?jumu

54 Ar otro jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai gad?jum?, kad juridisk? persona uzskat?ma par vien?go nodok?a maks?t?ju attiec?gaj? PVN grup? un t? veic, no vienas puses, saimniecisko darb?bu, saist?b? ar kuru t? ir uzskat?ma par PVN maks?t?ju, un, no otras puses, darb?bu publisk?s varas ?stenošanas jom?, saist?b? ar kuru t? atbilstoši Sest?s direkt?vas 4. panta 5. punktam nav uzskat?ma par PVN maks?t?ju, šaj? grup? ietilpstošas juridisk?s personas sniegti pakalpojumi saist?b? ar šo darb?bu valsts iest?des status? ir uzskat?mi par pakalpojumu sniegšanu min?t? vien?g? nodok?a maks?t?ja saimniecisk?s darb?bas jom?, kas paredz?ta t? darb?bai valsts iest?des status?, un ir apliekama ar nodokli atbilstoši š?s direkt?vas 6. panta 2. punkta b) apakšpunktam.

55 Vispirms j?atg?dina, ka saska?? ar Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu pakalpojumu sniegšanai par samaksu ir piel?dzin?ma pakalpojumu sniegšana, ko bez maksas veic nodok?a maks?t?js sav?m vai sava person?la priv?t?m vajadz?b?m vai, plaš?k? noz?m?, citiem m?r?iem nek? savas uz??m?jdarb?bas vajadz?b?m.

56 Tiesa jau ir nospriedusi, ka Sest?s direkt?vas 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts liedz atbr?vot nodok?a maks?t?ju vai t? darbiniekus no nodok?a par nodok?a maks?t?ja sniegtiem pakalpojumiem, par kuriem priv?tpersonai b?tu j?maks? PVN (spriedums, 2005. gada 20. janv?ris, *Hotel Scandic Gåsabäck*, C?412/03, EU:C:2005:47, 23. punkts).

57 Turpretim Sest? s direkt? vas 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta nol? ks nav ieviest noteikumu, saska?? ar kuru dar? jumi, kas neietilpst PVN regul? juma piem? rošanas jom?, var? tu tikt uzskat? ti par t? diem, kas veikti "citiem m? r? iem", nevis uz?? m? jdarb? bai ?? s normas izpratn? (?? j? noz? m? skat. spriedumu, 2009. gada 12. febru? ris, *Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie*, C? 515/07, EU:C:2009:88, 38. punkts).

58 No t? ir izsecin? ms, ka tad, ja k? das PVN grupas vien? gais nodok? a maks? t? js no juridisk? s personas, kas ar? ietilpst ?? j? grup?, sa? em pakalpojumu, kas paredz? ti ?? nodok? a maks? t? ja darb? bai valsts iest? des status?, uzskat? t, ka ?? ds dar? jums ir apliekams ar nodokli uz Sest? s direkt? vas 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta pamata, noz? m? tu uzskat? t, ka min? tie pakalpojumi tiek sniegti ar saimniecisko darb? bu nesaist? tas darb? bas vajadz? b? m, un l? dz ar to darb? bu valsts iest? des status?, kas saska?? ar Sest? s direkt? vas 4. panta 5. punktu neietilpst PVN regul? juma piem? rošanas jom?, piel? dzin? t ?? dai darb? bai.

59 Ja tiktu izmantota ?? da interpret? cija, gan Sest? s direkt? vas 2. panta 1. punkts, gan t? s 4. panta 5. punkts zaud? tu j? gu.

60 Turkl? t j? preciz?, ka jebkur? gad? jum? ir j?? em v? r?, ka Sest? s direkt? vas 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts attiecas tikai uz pakalpojumu sniegšanu "bez maksas", kas PVN piem? rošanas vajadz? b? m ir uzskat? ma par pakalpojumu sniegšanu par atl? dz? bu (?? j? noz? m? skat. spriedumu, 2005. gada 20. janv? ris, *Hotel Scandic Gåsabäck*, C? 412/03, EU:C:2005:47, 24. punkts).

61 Ta? u ?? j? liet?, k? uzsv? rts ?? sprieduma 13. un 17. punkt? un nor? d? ts ar? ?ener? ladvok? tes secin? jumu 50. punkt?, no l? guma sniegt prejudici? lu nol? mumu nep? rprotami izriet, ka *U? GmbH* no galven? uz?? muma S sa?? ma atl? dz? bu par pamatliet? apl? kojamaj? gad? veiktajiem uzkopšanas pakalpojumiem – gan saist? b? ar t? s saimniecisko darb? bu, gan saist? b? ar t? s darb? bu valsts iest? des status?.

62 T? p? c, t? k? attiec? gie pakalpojumi tika sniegti par atl? dz? bu Sest? s direkt? vas 2. panta izpratn?, nav nek? da pamata tiem piem? rot t? s 6. panta 2. punkta b) apakšpunkt?.

63 ?emot v? r? iepriekš izkl? st? tos apsv? rumus, uz otro jaut? jumu ir j? atbild, ka Savien? bas ties? bas ir j? interpret? t? d? j? di, ka gad? jum?, kad juridisk? persona uzskat? ma par vien? go nodok? a maks? t? ju juridiski patst? v? gu, bet finanšu, saimniecisk? un organizatorisk? zi?? savstarp? ji cieši saist? tu personu grup? un t? veic, no vienas puses, saimniecisko darb? bu, saist? b? ar kuru t? ir uzskat? ma par PVN maks? t? ju, un, no otras puses, darb? bu publisk? s varas ? stenošanas jom?, saist? b? ar kuru t? nav uzskat? ma par PVN maks? t? ju Sest? s direkt? vas 4. panta 5. punkta izpratn?, ?? j? grup? ietilpstošas juridisk? s personas sniegti pakalpojumi saist? b? ar min? to darb? bu nav apliekami ar nodokli uz ?? s direkt? vas 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta pamata.

Par ties? šan? s izdevumiem

64 Attiec? b? uz pamatlietas pus? m ?? tiesved? ba izriet no tiesved? bas, kas notiek iesniedz? jties?, t? p? c t? lem? j par ties? šan? s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv? rumus Tiesai, un kas nav min? to pušu izdevumi, nav atl? dzin? mi.

Ar ?? du pamatojumu Tiesa (pirm? pal? ta) nospriež:

1) **Padomes Sest? s direkt? vas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, k? saska? ojami dal? bvalstu ties? bu akti par apgroz? juma nodok? iem – Kop? ja pievienot? s v? rt? bas**

nodokļu sistēmā: vienota aprēķinu bāze 4. panta 4. punkta otrā daļa

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tā neliedz dalībvalstij par juridiski patstāvīgu, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītu personu izveidotas grupas vienīgo PVN maksātāju atzīt šīs grupas galveno uzņēmumu, ja vien tas spēj panākt, ka tā gribu steno pārējās juridiskās personas, kuras ietilpst šajā grupā, un ja vien šāda atzīšana nav saistīta ar nodokļu [ieņēmumu] zaudēšanas risku.

2) Savienības tiesības

ir jāinterpretē tādējādi, ka

gadījumā, kad juridiskā persona uzskatāma par vienīgo nodokļa maksātāju juridiski patstāvīgu, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītu personu grupā un tā veic, no vienas puses, saimniecisko darbību, saistībā ar kuru tā ir uzskatāma par PVN maksātāju, un, no otras puses, darbību publiskās varas stenošanas jomā, saistībā ar kuru tā nav uzskatāma par PVN maksātāju Sestās direktīvas 4. panta 5. punkta izpratnē, šajā grupā ietilpstošās juridiskās personas sniegti pakalpojumi saistībā ar minēto darbību nav apliekami ar nodokli uz šīs direktīvas 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta pamata.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.